

Anledning. Retten hertil maa derfor nærmere indskrænkes, saaledes navnlig at denne Visitationsret efter Politibetjentens Afgjørelse kun maa finde Sted i de Tilfælde og under de Omstændigheder, som nærmere ere angivne i det Foregaaende. Det er derpaa, at Forslaget under Nr. 4 gaaer ud. Forslaget under Nr. 5 staaer i Forbindelse med Affattelsen af andet Stykke i Paragraphen. Det forekommer mig, at man her paa en besynderlig Maade har sat Ting sammen, som egentlig ikke have med hinanden at gjøre. I det første Stykke maa det være Meningen at give Regler for, i hvilke Tilfælde en Anholdelse skal finde Sted af Personer, som ere mistænkte for at have begaaet Forbrydelser; i Begyndelsen af det andet Stykke tales der om, hvorvidt Personer skulle kunne anholdes, der have begaaet Forseelser imod den offentlige Orden. Det er underligt at stille dette sammen med, hvad der omtales i de sidste tre Linier af Paragraphen, nemlig Anholdelse af Personer, der have været straffede for Eiendomsforbrydelser, Betleri eller Løsgængerier osv. Ligesom disse to Ting ikke synes at have nogen naturlig Forbindelse med hinanden, saaledes maa jeg for mit Bedkommende ogsaa formene, at som Reglen er givet i de sidste Linier af 2det Stykke, er den urigtig. Det kan dog ikke være Meningen, at man her vil give Politibetjenten Ret til at anholde Personer, der slet ikke ere mistænkte for at have begaaet nogen Forbrydelse, naar de kun have været saa uheldige tidligere i Livet at være blevne straffede for en Eiendomsforbrydelse, Betleri eller Løsgængerier. Man kan give og kan forsvare at give en lettere Afgang til at anholde den, der med skjellig Grund er mistænkt for en Forbrydelse, naar der er en særegen Opfordring til at fikke sig Bedkommendes Person af en af de to Grunde, som ere antydede i Uendningsforslaget under Nr. 5, nemlig enten naar han ikke har fast Opholdsted eller Erhverv, eller naar det af andre Grunde findes fernødent at fikke sig hans Tilstedeblivelse, hvor der altsaa forsaavidt foreligger en Nødvendighed for at anholde ham for at kunne holde paa ham, for at han ikke skal løbe sin Vej, eller naar der er særlig Grund til at frygte for, at han vil benytte sin Frihed til

ved Tilintetgjørelsen af Gjerningens Spor, Aftale med Vidner eller deslige, eller paa anden Maade at hindre Sagens Oplysning. Naar man har Mistanke til, at en Mand har begaaet en Forbrydelse, og fremdeles har Grund til at troe, at han vil misbruge sin Frihed til at hindre Sagens Oplysning, saa er det forsvarligt at berøve ham Friheden; men det er ikke forsvarligt at berøve ham Friheden, blot fordi han tidligere har gjort sig skyldig i Eiendomsforbrydelse, Betleri eller Løsgængerier, fordi han ikke kan gjøre Rede paa en for Betjenten tilfredsstillende Maade for, hvoraf han ernærer sig, uden Hensyn til om han er mistænkt for en Forbrydelse eller ikke. Jeg har endnu kun tilbage at berøre Uendningsforslaget under Nr. 6. Det gaaer ud paa, at den Ret, der er givet enhver ved Politiet Ansæt til at anholde en Person, der har gjort sig skyldig i en blot Forseelse mod den offentlige Orden, skal indskrænkes til det Tilfælde, hvor Politimanden træffer Bedkommende isærd med at begaae Forseelsen. Jeg maa tilføie, at det forekommer mig, at der ikke er noget naturligt Forhold imellem den Forseelse, der her er Tale om, og de Ulemper, hvorfor man udsætter den Paagjældende ved Bestemmelsen i Paragraphen, saaledes som den er affattet. Her er jo kun Tale om Forseelser imod den offentlige Orden, som i Reglen ville kunne afsones med 1 eller nogle faa Rigsdalers Bøde. Det er, forekommer det mig, ganske naturligt, naar en Betjent seer en Mand gjøre Brud paa den offentlige Orden, og han, naar Betjenten opfordrer ham til at opgive sit Navn og sin Volkig, for at han kan blive dragen til Regnskab derfor, nægter at sætte Politiet istand hertil, at da Betjenten kan sige til ham: saa anholder jeg Dig; men derimod maa jeg formene, at der ingen Grund er til at indrømme Politiet Ret til at anholde en Person maafløe Næt og Dag efter, at han har gjort sig skyldig i en ubetydelig Forseelse, fordi Politibetjenten tilfældigviis træffer ham paa sin Vej. Med Hensyn hertil er Forslaget under Nr. 6 stillet, og med disse Ord skal jeg anbefale mine Forslag til ærede Medlemmers Velvillie.